Mox amnes alii qua quemque tulit impetus illos
In mare deducunt fessas erroribus undas
Inachus unus abest imoque reconditus antro
Fletibus auget aquas natamque miserrimus Io
Luget ut amissam nescit vitane fruatur
An sit apud manes sed quam non invenit usquam
Esse putat nusquam atque animo peiora veretur
Viderat a patrio redeuntem iuppiter illam
Flumine et o virgo iove digna tuoque beatum
Nescio quem factura thoro pete dixerat umbras
Altorum nemorum aut horum monstraverat umbras
Dum calet et medio sol est altissimus orbe
Quod si sola times latebras intrare ferarum
Preside tuta deo nemorum secreta subibis
Nec de plebe deo sed qui celestia magna
Sceptra manu teneo sed qui vaga fulmina mitto
Ne fuge me fugiebat enim iam pascua lerne
Consitaque arboribus lircea reliquerat arva
Cum deus inducta latas caligine terras
Occuluit tenuitque fugam rapuitque pudorem
Interea medios iuno despexit in argos
Et noctis faciem nebulas fecisse volucres
Sub nitido mirata die non fluminis illas
Esse nec humenti sentit tellure remitti
Atque suus coniunx ubi sit circumspicit ut que
Deprensi totiens iam nosset furta mariti
Quem postquam celo non repperit aut ego fallor
Aut ego fallor ait delapsaque ab ethere summo
Constitit in terris nebulasque recedere iussit
Coniugis adventum presenserat inque nitentem
Inachidos vultus mutaverat ille iuvencam
Bos quoque formosa est speciem saturnia vacce
Quamvis invita probat nec non et cuius et unde
Quove sit armento veri quasi nescia querit